

[Horn.]

allerede den nye Lille-Bæltbro og den vestfynske motorvejs åbning med den hurtigere adgang til Odense lufthavn gå noget ud over Billunds opland.

Det mest realistiske er, at Esbjerg får en ordning med staten, således at der ved Kors-kroen kan anlægges en startbane og de faciliteter, som hører til en god flyveplads; det vil vel svare til de forventninger, der er i Esbjergområdet. Om der kan blive rute-flyvning på denne nye lufthavn, stiller jeg mig meget tvivlende over for; det kan i alt fald ikke være i samkøring med Billund. Om der skulle vise sig andre muligheder, når den står færdig, skal jeg ikke kunne sige. Vi kunne godt forestille os, at der kunne være en anden kombination derved, at når Store-Bæltanlægget åbnes, kan Korskro-lufthavnen og Billundlufthavnen komme til at skifte opgave; det tror jeg vi må regne med.

Så kan det sønderjyske vel hvile lidt; provinslufthavnsudvalget har jo peget på en Rødekro-lufthavn. Jeg siger ikke dette, fordi vi ikke skal gøre meget for sønderjyderne, og jeg vil da udtrykke min store glæde over den måde, hvorpå sønderjyderne benytter det gode lyntog, de har; der er mange, der har noget at lære af sønderjyderne på det område. Men der er nok disponeret sådan nu i Sønderjylland ved Sønderborg, at det ikke just haster med at gå ind på tanker om en ny lufthavn i Sønderjylland.

Ud over de bestående rute-flyvningslufthavne plus den nye ved Hammel og det, der eventuelt kan ske ved Korskroen, mener jeg ikke der foreløbig er brug for flere. Men der vil naturligvis være brug for en række flyvepladser med asfalterede startbaner af en vis størrelse, og der vil være brug for et væsentligt antal markpladser, en 15-20 stykker, og her kan amtskommunerne komme stærkt ind i billedet. Jyske kontinentalruter er der ikke tale om foreløbig; der er ikke engang passagerer nok til en charabanc hver dag til London, og der er vel ingen, der forlanger, at man skal flyve med så lidt.

Ja, taletiden er udløbet. Vi er parat til fordomsfrit at gå ind i en forhandling om disse ting uden at have anvist nogen prioritering for opgavernes løsning — bortset fra at vi er klar til at starte på Saltholm.

Stær Johansen: Det kan ikke bestrides, at transportpolitikken i et moderne samfund spiller en overordentlig stor rolle for produktion og økonomi. Konkurrenceevnen er i ikke ringe udstrækning betinget af de fornødne trafikforbindelser, ligesom transportomkostningerne er en ikke uvigtig del af varens pris. Også muligheden for arbejdskraftens bevægelighed er større med veludviklede trafikmidler, hvilket ikke mindst spiller en rolle i spørgsmålet om transporten mellem hjem og arbejdsplads. Yderligere må betydningen af fritidsproblemerne ikke overses, ligesom den forøgede kontakt mellem nationerne som følge af gode og bekvemme transportforhold har stor betydning. Trafikproblemet er derfor et meget vigtigt investeringsspørgsmål for et samfund, der ønsker fortsat fremgang.

Ikke mindst for et land som Danmark er det betydningsfuldt, da vi jo ikke ejer nogen råstoffer, men skal importere og bearbejde dem. Danmark er blandt de lande i verden, der har den største eksport pr. indbygger. Det er derfor ikke mærkeligt, at vi i folketinget mange gange har beskæftiget os med trafikopgaverne, ligesom der har siddet en række udvalg og kommissioner, der har arbejdet med problemerne. Resultater har man også opnået, men helt tilfredsstillende planlægning har man trods alt savnet.

Derfor er det rigtigt, at ministeren for offentlige arbejder nu har fremsat et oplæg til debat, der i øvrigt indeholdt flere nye synspunkter, og som forhåbentlig kan føre til en række betydningsfulde resultater på trafikpolitikens område. Men naturligvis er det først og fremmest et økonomisk spørgsmål, og her må trafikpolitikken selvfølgelig sammenholdes med de øvrige store investeringsopgaver, som det danske samfund må påtage sig.

Ministeren understregede selv i sin redegørelse, f. eks. i afsnittet om vejbyggeriet, at de politiske og økonomiske realiteter, vi arbejder under, i praksis ikke vil tillade en sprængning af bevillingsrammerne, men at man gennem rationaliseringen og koncentration om visse store opgaver må søge først og fremmest at forøge effektiviteten ved disses løsning — et synspunkt, der naturligvis ikke er mit parti fremmed.